

מ"ת 24322/07/21 - מדינת ישראל נגד יעקוב אבואלגיעאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 24322-07-21 מדינת ישראל נ' אבואלגיעאן (עציר)

בפני מבקשת
כבוד השופטת דינה כהן

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הדס עמר
מפרקליטות מחוז דרום

נגד משיב
יעקוב אבואלגיעאן (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי ועו"ד משה וייס

החלטה

1. בתאריך 12.7.2021 הוגש נגד המשיב כתב אישום לפיו יוחסו לו עבירות של מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, ומסירת ידיעה לאויב, לפי סעיף 111 (חלופה ראשונה) לחוק האמור.

בד בבד, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

2. בתאריך 22.7.2021, בדיון שהתקיים לפני מותב תורן, כבוד סגן הנשיאה השופט נתן זלוצ'ובר, הסכים ב"כ המשיב לכך שקיימות ראיות לכאורה לנטען נגד המשיב בכתב האישום. הסנגור הסכים גם לקיומה של עילת מעצר, אלא שהעילה הנטענת, לטענת הסנגור "**דחוקה בנסיבות העניין**".

הצדדים הסכימו לכך שהמשיב ייעצר עד להחלטה אחרת, ושיוזמן תסקיר מעצר שלאחר קבלתו יטענו באי כוח הצדדים באופן "**חופשי... לעניין העילה והחלופה ולעניין פרשנות הראיות לכאורה, במובן זה שהעילה מוחלטת**".

3. בתאריך 11.8.2021 הוגש תסקיר מעצר שלא בא בהמלצה לשחרור. השאלה העומדת לפתחנו היא האם בנסיבות העניין, ניתן להבטיח את תכלית המעצר בחלופות שפגיעתן בחירות המשיב פחותה.

לטענת הסנגור, שירות המבחן התרשם יתר על המידה נוכח האדרת המשפטית מ"חומרת העבירות" לכאורה, אלא שחומר הראיות אף לשיטת המבקשת מלמד כי עסקינן ברף נמוך של חומרה ושבנסיבות העניין, יש להורות על שחרורו של המשיב שכן בכוחן של החלופות הראויות שהוצגו להבטיח את התכלית שלשמה נועד המעצר. על פי הטענה, הותרת המשיב במעצר תהא לא מידתית, לנסיבות ביצוען של העבירות.

4. הוסכם כאמור שעובדות כתב האישום מבססות תשתית ראיתית לכאורית נגד המשיב.

על פי כתב האישום, המשיב קיים ביוזעין מגע עם אחד ח'יידר עבור איראן שהינו סוכן חוץ מבלי שיהיה לו הסבר סביר לכך. בנוסף, מסר המשיב ביוזעין ידיעה לאויב או בשבילו.

כתב האישום, יש לומר, נוסח בהגינות ואין חולק שבאופן עקרוני עובדות כתב האישום מגלמות את חומר הראיות. בהינתן שהצדדים מבקשים להסיק מעובדות כתב האישום מסקנות שונות בדבר מסוכנות המשיב, להלן עובדותיו:

- על פי החלק הכללי של כתב האישום, איראן היא מדינת אויב, וככזו, נאסר על קיום כל קשר של ישראלים עם איראן או יחידים מאיראן, בכל הנוגע לקשרי מסחר, על פי הוראות הפקודה למניעת סחר עם האויב, 1939. כמו כן, איראן נמצאת במצב מלחמה עם ישראל.

בשנים האחרונות ניכרת מגמה של גורמי המודיעין באיראן, לנסות לגייס סוכנים בישראל, מתחומים מגוונים, ובין היתר כאלה הנגשים לאנשים בעמדות מפתח במדינה, ובהעדפה להפעלת סוכנים אלו על ידי "מפעיל קדמי" מטעמם, שאינו גורם מודיעין איראני, שהוא לרוב דובר ערבית, בעל תחום עיסוק המאפשר לו תנועה בעולם במקצוע עסקים או עיתונות, והוא זה שיוצר קשר ראשוני בכיסוי תמים, מגייס את הסוכנים, נמצא עימם בקשר, מקבל מהם מידע ומעבירו הלאה.

- המשיב הוא איש עסקים, אשר משנת 2019 לערך, עסק, בשותפות עם אנשי עסקים ישראלים אחרים, בניסיון לקדם עסקאות עם מדינות שונות באזור המזרח התיכון.

- החל מסוף שנת 2019, ועד למועד הגשת כתב האישום, נאסרה יציאתו של המשיב מתחומי מדינת ישראל על פי צו בית משפט בהליך אזרחי.

- אשר לעבירות עצמן בהן הואשם המשיב, על פי כתב האישום, בשנת 2019, במסגרת הקשרים העסקיים של המשיב נוצר קשר בין המשיב לח'יידר, שמסר למשיב שהוא אזרח עיראקי, המתגורר בתורכיה ובעיראק.

ח'יידר הוא סוכן חוץ, כהגדרתו בסעיף 114(ג) לחוק העונשין, משום שיש יסוד סביר לחשוד כי עסק או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים, או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים, העשויים לפגוע בביטחון מדינת ישראל, כמפעיל קדמי, באופן שתואר בחלק הכללי.

המשיב וח'יידר היו בקשר טלפוני והתכתבויות בוואטסאפ. הקשר בין השניים החל על רקע עסקי והמשיב

ביקש לנצל הזדמנויות עסקיות שח'יידר טען בפניו כי יוכל לסייע בקידומן, בין היתר מול בכירים בממשל העיראקי. בין השאר שוחחו המשיב וח'יידר על קידום עסקאות כפי שתואר בחלק הכללי, ועסקים נוספים משלו.

- סמוך לתחילת 2020, החלו המשיב וח'יידר לשוחח ביניהם גם על נושאים פוליטיים.
- סמוך לאחר מכן, לקראת הבחירות שהיו בישראל, הצטרף המשיב לרשימת תל"מ, ופרסם בעמוד הפייסבוק שלו תמונות עם בכירים בתל"מ ובכחול לבן, שביניהם בוגי יעלון ובני גנץ. בעקבות פרסומים אלו, בשיחות עם ח'יידר, פיאר המשיב את עצמו וטען כי הוא נמנה בין מקבלי ההחלטות במדינה.
- סמוך לאחר מכן, פנה ח'יידר למשיב, והודיע לו כי יש אנשים שמתעניינים בו. בתחילה אמר ח'יידר כי מדובר באנשים בכירים מעיראק ובהמשך אמר ח'יידר כי מדובר באנשים מטהרן (להלן: "**האיראנים**") וכי הם מבקשים לפגוש במשיב.
- המשיב וח'יידר בשיחות ובקשר ביניהם לאורך הזמן, ניסו להסוות את מהות הקשר ביניהם בכך שדיברו גם על מסחר, באופן שנחזה להיות כאילו הקשר ביניהם תמים, והתכנון להיפגש עם אחרים הוא על רקע מסחרי, כמו כן לא העלו על הכתב חלק ניכר מהשיחות ביניהם, אלא דיברו בוואטסאפ.
- המשיב המשיך להציג עצמו בפני ח'יידר כאדם הבקיא במתרחש במדינה, כי הוא חבר קבינט וכי בידו ידע רב. בין השאר, הציג המשיב בפני ח'יידר כי יש בידו מידע מתי יש תקיפות של צה"ל בחו"ל וכן מידע על החלטות של ממשלת ארצות הברית. באחת השיחות, אמר המשיב לח'יידר כי מדינת ישראל עתידה לבצע פעולת תקיפה בקרוב, פעולה שבאורח מקרי, אכן התרחשה בסמוך לכך.
- במספר רב של מועדים, שחלקם ידועים למאשימה, במהלך תקופה זו, מסר המשיב לח'יידר מידע שנודע לו בישראל, אודות פעילותם של כוחות הביטחון בישראל, פעילותו של שר הביטחון בני גנץ, עסקאות צבאיות שנעשו בין ישראל לארצות הברית ועוד, מידע שנודע למשיב מהתקשורת, או מקשריו עם אנשים שונים בישראל. המשיב עשה כן על מנת להעלות את ערכו בעיני האיראנים ולקבל תמורה עבור המידע שמסר ועל מנת לגרום לאיראנים אזרחי מדינת אויב, לרצות לקבל ממנו מידע, ולשלם תמורתו.
- במהלך הקשר בין המשיב לח'יידר, החל ממועד שאינו ידוע למאשימה, אך סמוך לחודש אוגוסט 2020, ניסו השניים לתאם מפגש עם האיראנים במדינה אחרת, בהסכמת המשיב ובעידודו, במדינות שונות, החל מעיראק, ירדן, תורכיה ומדינות אחרות אך ללא הצלחה, בשל מגפת הקורונה הקשתה על יציאה וכינסה למדינות שונות. ואם משום שח'יידר מסר למשיב כי נאסר על האיראנים להיכנס לתורכיה.

- בין היתר בתאריכים 24.10.2020 - 25.10.2020 הודיע המשיב לח'יידר כי שר הביטחון בני גנץ, אשר כונה בתכתובת "הבחור שאצלנו", חזר מאמריקה, כי סיכם על מכירה וקנייה מהאמירויות, וכי ישמע עוד דברים חדשים בעוד מספר ימים, וכן סיפר לו על מפגשים בין ישראל, סעודיה והאמירויות. במהלך שיחה זו, הודיע ח'יידר למשיב כי דיווח הלאה את מה שסיפר לו המשיב, וכי התבקש לפנות למשיב, ולבקש ממנו כי ידווח על מקימו העדכני של שר הביטחון ויעביר זאת לח'יידר. המשיב לא המשיך לשוחח על העניין בכתב, משום שהדבר מסוכן, וכתב לח'יידר כי חייבים לתאם את אופן השיחה בצורה אחרת.

- בנוסף, בתאריך 1.10.20 שלח המשיב צילום של דרכונו הישראלי לח'יידר לבקשתו של האחרון.

- בתאריך 2.11.20 הודיע ח'יידר למשיב כי לא ניתן להיפגש בתורכיה עם האיראנים משום שתורכיה לא מכניסה איראנים לשטחה, והציע למשיב מקום מפגש במדינה אחרת. מספר ימים לאחר מכן הציע המשיב להיפגש ביוון, אך בתגובה, לאחר מספר ימים, הציע ח'יידר את לבנון או את עיראק כמקום המפגש, אולם המשיב לא הסכים לכך.

- בשלב מאוחר יותר, כשניסו לתאם מפגש בדובאי בין המשיב לח'יידר, הודיע ח'יידר למשיב כי בקשתו לויזה לנסיעה לדובאי סורבה וביקש את סיוע המשיב מול השב"כ, אשר הבטיח שיסייע לו וכן שלח ח'יידר את צילום דרכונו למשיב. המשיב לא עשה דבר בנוגע לכך.

- המשיב וח'יידר המשיכו להיות בקשר והמשיב המשיך לעדכן את ח'יידר בידועות שונות אודות ההתנהלות של כוחות הביטחון והממשלה, שחלקן נמסר בעל פה במהלך החודשים נובמבר 2020 ועד ינואר 2021, אז עדכן המשיב את ח'יידר כי מתקיימת כעת ישיבה דחופה, וכי יש איזו שהיא בעיה, אבל ביקש לא לעדכן את האיראנים ולא למסור להם מידע על כך, משום שלא קיבל תמורה. ח'יידר שכנע את המשיב להמשיך ולעדכן אותו על מנת שיעביר את המידע לאיראנים.

- בהמשך, במספר התכתובות במהלך חודש ינואר 2021, לבקשתו של המשיב עדכן אותו ח'יידר כי האיראנים יגיעו אליו לעיראק בקרוב להיפגש עמו, ובחודש פברואר 2021, לבקשת המשיב, עדכן אותו ח'יידר כי נמצא עימם רבות בקשר אך המשיב היה עסוק, וכי מדובר באנשים רציניים, אך יש להם קושי לצאת מהמדינה בשל הקורונה.

- המשיב וח'יידר המשיכו להיות בקשר גם לאחר מכן, עד למעצרו של המשיב.

5. אשר לעילות המעצר, טענה המבקשת שנגד המשיב קמה עילת מעצר של מסוכנות, שכן המשיב ביצע עבירות ביטחון שיש בהן סיכון, ואם ישוחרר יוכל להמשיך לבצען וכן קיימת חזקת מסוכנות הקבועה בחוק (סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996);

בנוסף, נטען כי קיימת עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט שכן קיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר ינסה לשבש הליכי משפט ולהתחמק מהדין, נוכח התנהלותו בחקירה, העובדה כי כבר ניסה לקבל לפני כשנה אישור ליציאה מישראל, אף כי הוא מנוע בשל תיק אזרחי לעשות כן, ונוכח קשריו עם אותו ח'ידר.

לא הייתה מחלוקת שלחובת המשיב עבר פלילי הכולל 6 הרשעות קודמות והוא נדון בין השנים 2000 ל- 2011, בעבירות של הלנת תושב זר, העלבת עובד ציבור, תקיפה סתם, ניסיון לחטיפה, ניסיון התפרצות, תקיפה בתנאים מחמירים, הפרעת שוטר ואיומים.

המשיב נשא שני עונשי מאסר בעבודות שירות האחרון שבהם בשנת 2005.

בנוסף, תלוי ועומד נגד המשיב כתב אישום נוסף בגין עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 2019 (יוער שגיליון ההרשעות לא הוגש והמידע נלקח מתסקיר שירות המבחן).

6. שירות המבחן הגיש את תסקירו לאחר ששוחח עם המשיב באמצעות מערכת וויעוד חזותי, שיחה עם המפקחים המוצעים. בין היתר, שירות המבחן התרשם כי חלופת המעצר המוצעת ומפקחים המוצעים או כל חלופה ביתית לא יתנו מענה שיפחית את רמת הסיכון הנשקפת מן המשיב להישנות התנהגות פלילית ולאפשרות של שיבוש מהלכי משפט, זאת במכלול השיקולים ובהיות שירות המבחן ער, לדבריו, לאופי וחומרת המעשים המיוחסים למשיב.

שירות המבחן סקר נסיבות אישיות של המשיב, היותו נשוי לשתי נשים ואב ל- 11 ילדים. טרם מעצרו בתאריך 10.6.2021 עבד כשכיר בחברת סייבר ובחברת כוח אדם בבעלות משפחתו. עד שנת 2019 עבד כאיש עסקים בתחום הנדל"ן חקלאות וטכנולוגיה ישראלית.

צוין בתסקיר שהמשיב שסיים 12 שנות לימוד, התנדב לשירות צבאי בגיל 35, והיה אחראי לגיוס צעירים מהחברה הבדואית לצבא ועל הגברת המוטיבציה שלהם לשרת בצבא. בתפקיד זה שירת כ- 7 שנים. לאחר מכן חזר לעבוד בתחום העסקים. לדבריו התמודד לפני מספר שנים לבחירות מטעם אחת המפלגות, כפי הנראה ביקש לשמש כאיש ציבור ועסק בפעילות סיוע בחברה הבדואית.

המשיב תיאר כי רצונו לפעול למען קידום המדינה והשכבות החלשות בחברה הערבית.

בתסקיר המעצר התייחס שירות המבחן להיכרותו עם המשיב על רקע עברו הפלילי - שירות המבחן ציין כי בעבר התרשם שהמשיב נטה לצמצם ולטשטש את התנהגותו עוברת החוק לאורך השנים והתקשה להתייחס לעבירות בגין נדון בעבר, זאת לצד הבלטת והדגשת תפקודו החיובי ופעילותו לטובת הציבור והמדינה והיותו בעל שאיפות פוליטיות; התרשמות שירות המבחן אז הייתה שהמשיב הוא בעל כוח השפעה רב על סביבתו המשפחתית והחברתית והוא נוטה להתנהלות המלווה בתחכום וביכולת מילולית טובה. המשיב שלל בהקשר לאותו הליך את

הצורך בשילובו בהליך טיפולי. המשיב ציין שהוא פנה באופן פרטי לטיפול על מנת לבחון אלמנטים מכשילים בהתנהגותו. לדברי המשיב הוא פנה לטיפול פסיכולוגי פרטי בשנת 2020, לאחר שלוש פגישות לא המשיך את הקשר הטיפולי, במקביל פנה למחלקת השירותים החברתיים ברהט לפני מספר חודשים והיה בפגישה אחת שלאחריה לא נקבעו עמו פגישות נוספות.

אשר לנסיבות אישיות של המשיב צוין שהוא סובל מבעיות בליבו עקב שלושה אירועי לב שעבר בשנים האחרונות בעקבותיהם מטופל תרופתית. המשיב תיאר בפני שירות המבחן תחושות של בושה ואכזבה שחש מבני משפחתו וילדיו, נוכח מעצרו, ופגיעה בכבודו על רקע הפער בין תפיסתו את מעמדו כאיש ציבור הפועל באופן מטיב עבור סביבתו ומדינתו, לבין המעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתאפיינים בפגיעה בביטחון המדינה. צוין שהמשיב מגלה יכולת הסתגלות ותפקוד המותאמת לסיטואציה בה מצוי, לצד הקושי הרגשי הנלווה למעצרו.

המשיב שיתף את שירות המבחן שהתנהלותו התאפיינה בקשרים עסקיים וחברתיים רבים בארץ ובחו"ל המשמשים לקידום פועלו וכי בתקופה שקדמה למעצרו, פעל במסגרת קשרים אלו לבצע עסקאות עבור החברה בה עבד, על ידי תיווך בין גורמים ישראלים לגורמים ממדינות אחרות. לדבריו, נטה לפאר ולהאדיר את מעמדו ותפקידו בפני הגורמים עמם היה מעורב עסקית במטרה להציג תדמית חיובית של אדם חזק ובעל כוח, ולשכנעם לשיתוף פעולה עסקי וכלכלי. המשיב שלל בפני שירות המבחן כל כוונה להתנהגות המלווה בפגיעה בביטחון המדינה וציין שהוא אף פנה ביוזמתו לגורמי שב"כ על מנת לשתף בקשריו סביב חששו שמסר מידע בעל אופי רגיש. המשיב הדגיש את מחויבותו למדינה, ביטא מודעות להפעלת שיקול דעת לקוי ביחס להשלכות מעשיו.

המשיב ביקש לבחון את שחרורו למעצר בית והתחייב לעמוד בתנאיו. המשיב התקשה להגדיר מטרות ונזקקות ספציפיות לקשר טיפולי והביע נכונות להשתלב בשיחות טיפוליות ככל שידרש על מנת שסייעו בשיתוף בתכנים סביב קשיים כלליים בתפקודו. שירות המבחן התרשם כי המשיב שב ונטה לתיאור כללי ומטושטש.

לאור מאפייני אישיותו של המשיב כפי שהתרשם שירות המבחן בתסקירו (עמ' 3 פסקה 2) ויובא בהמשך, אופי וחומרת המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, המלווים באלמנטים של תכנון, מחשבה ושל ניצול מ עמדו ועיסוקיו, מעצרו הנוכחי בעת שמתנהל כנגדו הליך משפטי אחר, וכן התרשמות שירות המבחן מהרשעותיו בעבר, שמשקפות התנהלות המתקשה בהצבת גבולות וריסון עצמי על אף ענישה אשר הושתה עליו, בין היתר, בעונשי מאסר בעבודת שירות, שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון להישנות עבירה דומה, לצד שיבוש מהלכי משפט ואף אי עמידה בגבולות התנאים המגבילים.

שירות המבחן בחן את חלופות המעצר שהוצעו. המפקחים המוצעים תיארו היכרותם הממושכת עם המשיב לאורך השנים וטלטלה שחוו בעקבות מעצרו והמעשים המיוחסים לו בכתב האישום. תיארו תפקודו המיטיב ותרומתו למדינה, לצבא ולחברה סביב פעילותו הציבורית וציינו כי הינו בקשר קרוב עם המשיב, ולא היו ערים להתנהלות מכשילה ולקויה מצדו. לצד התייחסותם להיבטים חיוביים בתפקודו, התרשם שירות המבחן מעמדתם המגנה את המיוחס לו בכתב האישום וכל התנהגות המלווה בפגיעה בביטחון המדינה.

שירות המבחן התרשם מאנשים אחראיים, המנהלים אורח חיים נורמטיבי ויציב ובעלי עמדה מכבדת כלפי מערכת החוק. ביטאו הבנתם לנדרש מהם במסגרת תפקיד הפיקוח ולמשמעות התנאים המגבילים והתחייבותם לפעול באופן סמכותי ואסרטיבי, על מנת לאפשר עמידתו של המשיב בתנאי מעצר בית בפיקוחם, כנדרש ולאורך זמן.

עם זאת, ולצד התרשמות שירות המבחן מנכונותם והתגייסותם למלאכת הפיקוח, ניכר כי היכרותם עם המשיב ממוקדת סביב היבטים חיוביים בתפקודו וכי אינם מודעים באופן מלא למעורבותו הקודמת בפלילים ולמאפיינים של התנהגות פורצת גבולות בהתנהלותו, אלמנטים אשר עלולים להקשות על יכולתם לפקח באופן יעיל ואפקטיבי, כפי שנדרש במקרה זה על רקע מאפייניו האישיותיים והפליליים, חומרת ואופי העבירה המיוחסת לו.

כאמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב ממעצר.

7. ב"כ המשיב עתר שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרור המשיב לחלופה המוצעת. לטענת הסנגור, שירות המבחן לא שקל מספר עובדות קונקרטיות ביחס למשיב המרככות את מעשי המשיב, כפי שיפורט.

הסנגור הפנה לכך ששירות המבחן בתסקירו שב על כך שמדובר בעבירות חמורות ועל כך אין חולק. עם זאת, עיון במעשים המיוחסים למשיב מעלה כי מדובר במעשים המצויים ברף הנמוך של החומרה. כך למשל, ציין הסנגור כי בניגוד לאמור בתסקיר שירות המבחן, מעשי המשיב אינם מתוכננים והחלו מקשר עסקי שנוצר בינו לבין ח'יידר.

כפי שצוין בסעיף 3 לחלק הכללי של כתב האישום, בשנים האחרונות יש מגמה של גורמי מודיעין באיראן לנסות לגייס סוכנים בישראל על ידי יצירת קשר ראשוני תמים ע"י גורם שאינו איראני וכך נעשה גם עם המשיב - אותו ח'יידר מסר למשיב שהוא אזרח עיראקי שמתגורר בטורקיה ובאיראן לסירוגין. בהקשר זה ציין הסנגור כי עצם הקשר העסקי עם ח'יידר לא מקים את העבירה של מגע עם סוכן חוץ. לראיה הפנה הסנגור לכך שהרבה נוספים מהחברה שבה עבד המשיב שהיו בקשר עם ח'יידר לא נעצרו ואף לא נחקרו באזהרה (בהקשר זה הפנה הסנגור לזכ"דים מחקירות עדי תביעה 8 ו-9).

הסנגור הוסיף כי לא שנוי במחלוקת שניציגי החברה שבה עבד המשיב אמרו למשיב שמותר לו להיות בקשר עם עיראקים ולמכור טכנולוגיות לעיראק והתקבל על כך אישור מהגורמים המוסמכים.

בהמשך הקשר ביניהם, ח'יידר מסר למשיב שמתעניינים בו בכירים במשק בעיראק ורק לאחר מכן סיפר למשיב שמדובר באנשים מטהרן.

אשר לקשר של המשיב עם האיראנים ציין הסנגור כי מ-2020 עד יוני 2021 המשיב שוחח רק עם ח'יידר, לא פוגש שום איראני, לא קיבל אגורה שחוקה לא מח'יידר ולא מאיראני כלשהו. בנוסף, מכתב האישום עולה שכלל

לא יודעים אם קיים האיראני שמתעניין במידע שמסר המשיב.

אשר למידע שמסר המשיב, ציין הסנגור כי המשיב סתם התרברב ומסר דברים שאינם נכונים - שהוא חבר קבינט, שיש בידו מידע מתי צה"ל תוקף בחו"ל, שיש בידו מידע על החלטות של ארצות הברית.

לא הייתה מחלוקת שאין בסיס לדברי המשיב שהוא נמנה בין מקבלי ההחלטות במדינה. אמנם המשיב אמר לח'יידר שמדינת ישראל עתידה לבצע פעילות צבאית שבאמת קרתה אבל אף לשיטת המבקשת וכפי שצוין בכתב האישום, למשיב לא היה מידע בנוגע לפעילות זו וסמיכות דברי המשיב להתרחשות הפעילות היא מקרית. הסנגור הפנה לכתב האישום, שם צוין כי המידע שמסר המשיב נודע לו מהתקשורת. הפעם היחידה שבה התבקש המשיב למסור מידע שהוא לא תקשורתי ואינו נחלת הכלל הוא בסעיף 11 לכתב האישום, כאשר באוקטובר המשיב התבקש למסור את מיקומו של השר גנץ והמשיב התחמק ולא מסר מידע.

הסנגור הפנה לכך שהמשיב הואשם בחלופה הראשונה של סעיף 111 לחוק העונשין וכי בכל פרטי המידע שמסר המשיב לא הייתה תועלת לאויב.

הסנגור הפנה לכך שנגד המשיב הוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ במסגרת הליך אזרחי כך שהוא לא יכל לצאת לחו"ל ועל פי הטענה יש בכך כדי לחזק את השיח הבלתי רציני, וללמד על טיב השיח הרדוד שאין לו משמעות ולא יצא אל הפועל. לפי כתב האישום ח'יידר והמשיב שוחחו על מנת לתאם פגישה בינואר 2021. מינואר 2021 ובמשך כחצי שנה עד למעצרו של המשיב לא דובר על מפגש נוסף, הקשר בין המשיב לח'יידר הוא דל, ללא העברת ידיעות. כך שניתן לומר שהקשר בין המשיב לח'יידר, גם אם היה פסול ברמה נמוכה, הרי שהוא פסק כחצי שנה לפני מעצר המשיב.

המשיב שיתף פעולה עם גורמי החקירה. העבירות נחשפו על ידי המשיב עצמו ולא כתוצאה של חקירה סמויה של השב"כ. במאי 2021 המשיב הוזמן לחקירה בקשר לפרסומים שהעלה ברשתות החברתיות בזמן המהומות שהתחוללו בארץ. המשיב נאות לבקשת השב"כ להסיר את הפרסומים ופעל להרגעת הרוחות. ביום מעצרו, זומן המשיב לפגישה נוספת עם נציג שב"כ. הוא לא נחקר באזהרה, נשאל על הקשר שלו עם גורמים מחו"ל וסיפר מיוזמתו על הקשר עם ח'יידר, הראה את ההתכתבויות ביניהם (לא מחק אותן) וסיפר מיוזמתו שח'יידר ניסה להפגיש אותו עם איראני (הסנגור הפנה בהקשר זה לזכ"ד מחומר הראיות). בשלב זה לא ניסו לעצור את המשיב אלא אומרים לו שיפגשו איתו במקום נוח. לאחר מכן ניסו לגייסו לשירות הביטחון ורק לאחר שסירב ואמר שהוא לא רוצה קשר עם שירות הביטחון, הוא נעצר (הסנגור הפנה לדו"ח התחקור בעניינו של המשיב - סעיף 6).

אשר לחשש של שירות המבחן משיבוש הליכי משפט על ידי המשיב, נטען כי אין לו על מה להסתמך. עדי התביעה 7-1 הם אנשי שב"כ ששמותיהם אינם מפורטים בכתב האישום ועדי התביעה 8-10 הם עדים שהם הבעלים או העובדים של החברה "אופטים" שהמשיב עבד מטעמה ולשיטת הסנגור, כבר עתה הוא יכול להצהיר כי הוא מסכים להגשת הודעותיהם לבית המשפט במסגרת ההליך העיקרי.

הסנגור התייחס לנסיבותיו האישיות של המשיב, כבן 48, מעולם לא ריצה מאסר בפועל או מעצר ממושך, אב ל-11 ילדים, סב ל-10 נכדים, התנדב לשירות צבאי בגיל 35 ושירת 7 שנים במסגרת זו, היה אחראי על העלאת המוטיבציה לגיוס בקרב בני החברה הבדואית. אין בו שום אלמנט אנטי ישראלי. למשיב עבר פלילי אך לא בעבירות דומות. דווקא מעברו הפלילי ניתן ללמוד על כך שהמשיב מציית לצווי בית המשפט. בעבר נגזרו על המשיב פעמיים עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שבוצעו וכן של"צ שביצע המשיב. בשנת 2019 המשיב שהה בתנאי מעצר בית ולא נרשמו לחובתו הפרות.

אשר לחלופה המוצעת, הפנה הסנגור לכך שאף שירות המבחן ציין שמדובר בחלופה מעולה. הערבים שהוצעו הם שני עורכי דין, נשואים, אבו לילדים, מכירים ובקשר עם המשיב שנים ארוכות.

הסנגור הוסיף וציין כי בכוונת המשיב לנהל הליך הוכחות בתיק העיקרי שכן התיק בנוי על אדנים רעועים.

הסנגור הגיש פסיקה המלמדת לדבריו כי במקרים חמורים מעניינו של המשיב, בית המשפט הורה על שחרור בתנאי מעצר בית, כשההבדל בין המקרים הוא רק בשאלה האם העבירה בוצעה על רקע אידאולוגי. לשיטת ההגנה, המשיב הוא אזרח נאמן, נטל חלק בפוליטיקה הארצית ברשימה של שני רמטכ"לים לשעבר, האידאולוגיה של המשיב היא "הכרה בזכותה של המדינה ואזרחות מעולה".

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, בנסיבות העניין, מסקנתי היא כי דין עתירת המבקשת להתקבל.

אשר לעבירות בהן הואשם המשיב נזכיר שהוראת סעיף 114 לחוק העונשין שכותרתו "מגע עם סוכן חוץ", קובעת:

"114. (א) מי שקיים ביודעין מגע עם סוכן חוץ ואין לו הסבר לכך, דינו - מאסר חמש עשרה שנים.

(ב) ניסה אדם ליצור מגע עם סוכן חוץ, או שביקר במקום מגוריו או במקום עבודתו של סוכן חוץ או נמצא בחברתו, או שנמצא ברשותו שמו או מענו של סוכן חוץ ואין לו הסבר סביר לכך, דין כדין המקיים מגע עם סוכן חוץ.

(ג) בסעיף זה "סוכן חוץ" - לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בביטחון מדינת ישראל וכן מי שיש לו יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו.

(ד) לא יורשע אדם לפי סעיף זה אם הוכח לבית המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בביטחון המדינה".

הוראת סעיף 111 שכותרתה "מסירת מידע לאויב" קובעת:

"111. מי שביועד מסר ידיעה לאויב או בשבילו, דינו - מאסר עשר שנים; הייתה הידיעה עלולה להיות לתועלת האויב, דינו - מאסר חמש עשרה שנה; התכוון בכך לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר עולם; גרם ברשלנות שתימסר לאויב או בשבילו ידיעה העלולה להיות לתועלתו, דינו - מאסר שלוש שנים".

9. הלכה היא כי עבירות ביטחוניות, ככלל, מצדיקות את מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, נוכח החשש שמי שמואשם בהן עשוי להמשיך ולסכן את בטחון המדינה, גם אם לא הובאה ראיה קונקרטית הצופה את המשך פעילותו המזיקה בעתיד.

עם זאת, גם בעבירות אלה מתחייב מסעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים לבחון חלופת מעצר ועל בית המשפט לבחון אם חלופת המעצר מבטיחה את תכלית המעצר.

בהקשר זה יפים דברי בית המשפט לפיהם:

"בחינת המסוכנות מחייבת בחינתם של שני היבטים: האחד עניינו במעשה. במסגרת זו על בית המשפט לשקול האם המעשה כשלעצמו ונסיבותיו מעלה חשש כי הנאשם עלול לחזור על מעשים דומים, האם המעשה מגלב אופי רע ואלים או מעיד על מועדות. ההיבט השני מתמקד בעושה, עברו ואופיו. כאן אנו שוקלים לנוכח אופיו, אישיותו או תכונותיו של העושה נשקפת ממנו סכנה לציבור או ליחידיו".

(מ"ת (מחוזי באר שבע) 15-03-4305 מדינת ישראל נ' בן חמו (2.4.15) אליו הופנית על ידי הסנגור).

עוד נקבע כי הכלל הוא שלא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני על אדם המואשם בעבירות שקיימת לגביהן חזקת מסוכנות, אלא אם כן שוכנע בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו, שבשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 8177/20 מדינת ישראל נ' ג'אבר (26.11.2020), אליו הופנית על ידי המבקשת).

10. הסנגור טען שמעשי המשיב מצויים ברף הנמוך של חומרת העבירות שיוחסו לו, שכן המשיב מסר לח'יידר ידיעות שהיו גלויות באמצעי התקשורת וכן התרברב, בין היתר, בכך שהוא נמנה עם מקבלי ההחלטות במדינה, חבר קבינט ועוד, ללא כל בסיס. עוד הפנה הסנגור לתדירות הקשר בין המשיב לח'יידר, שלא הייתה גבוהה ולכן שבסופו של דבר לא נפגש המשיב עם האיראנים, וכלל לא יכול להיפגש איתם בשל צו עיכוב יציאה מהארץ שהוצא כנגדו במסגרת הליך אזרחי וכי המשיב לא קיבל כל תשלום עבור מידע כלשהו.

עם זאת, אין חולק שהמשיב מסר לח'יידר אף ידיעות שלא פורסמו בתקשורת, אודות כך ששר הביטחון בני גנץ

חזר מאמריקה, סיכם על מכירה וקניה מהאמירויות וכי ישמע עוד דברים חדשים בעוד מספר ימים. כן סיפר לו על מפגשים בין ישראל, סעודיה והאמירויות.

כך או כך, כבר נפסק בהקשר זה כי מסירת מידע לאויב כוללת גם ידיעה גלויה על חיי היום יום העולה מן העיתונות (ע"פ 172/88 ואנונו נ' מדינת ישראל (27.5.90)).

אכן, נסיבות מעשיו של המשיב מקימות לכאורה עבירה לפי סעיף 111 לחוק העונשין על פי החלופה הראשונה שבו, שהיא חמורה פחות משתי חלופות נוספות הקבועות בעבירה זו. ועדיין מדובר בעבירה לכאורה של מסירת ידיעה לאויב שיש לגביה עילת מעצר סטטוטורית נוכח המסוכנות האינהרנטית הטמונה במי שנקבע שיש ראיות לכאורה כי ביצע עבירה זו.

כשמביאים בחשבון את נסיבות המעשים לכאורה והדגשים, מטעם ב"כ המשיב, המלמדים על רף חומרה נמוך, יש לזכור שהמדובר ברף חומרה יחסי לחלופות האחרות החמורות יותר שבסעיף (החלופה במדרג החומרה הנמוך ביותר בעבירה לפי סעיף 111 - רשלנות - אינה רלבנטית למשיב). גם נסיבות ביצוע המעשים ברף החומרה המיוחס למשיב מקימות עילת מעצר ונסיבות מעשיו של המשיב מלמדים על קיומו של פוטנציאל מסוכנות. המסקנה ממכלול הנסיבות ובשאלה האם ניתן לתת אמון במשיב תוך שחרורו בתנאים מגבילים, היא שלילית.

11. מסוכנות המשיב, הנלמדת ממעשיו, עולה מדפוס התנהלותו, לכאורה. מעבר לכך, המשיב וח'יידר ניסו להסוות את מהות הקשר ביניהם בכך שדיברו גם על מסחר, באופן שנחזה להיות כאילו הקשר ביניהם תמים, והתכנון להיפגש עם אחרים הוא על רקע מסחרי. כמו כן, המשיב וח'יידר לא העלו על הכתב חלק ניכר מהשיחות ביניהם אלא דיברו בוואטסאפ וכן בהקשר של הבקשה מהמשיב למסור את מיקומו העדכני של שר הביטחון צוין כי המשיב לא המשיך לשוחח על העניין בכתב, משום שהדבר מסוכן וכתב לח'יידר כי הם חייבים לתאם את אופן השיחה בצורה אחרת.

אשר למידע שמסר המשיב אודות שר הביטחון, ושלא פורסם באמצעי התקשורת, צוין כי המשיב לא המשיך לשוחח על העניין בכתב, משום שהדבר מסוכן וכי המשיב כתב לח'יידר שהם חייבים לתאם את אופן השיחה בצורה אחרת.

עולה מכתב האישום, כי המשיב לכאורה עדכן את ח'יידר בקיומה של ישיבה דחופה אך ביקש ממנו שלא לעדכן את האיראנים ולא למסור להם מידע על כך משום שלא קיבל תמורה. גם אם המשיב ביצע את העבירות עבור בצע כסף או גם אם המשיב תרם רבות לחברה, כפי שתואר גם בתסקיר שירות המבחן, אין בכך כדי להחליש את מסוכנותו של המשיב.

12. מסוכנות המשיב נלמדת גם מהתרשמות שירות המבחן מכך שהמשיב השקיע מאמצים וכוחות בהצגת תדמית חיובית בתפקודו ובפעילותו כאיש ציבור וכי המשיב נוטה לטשטש ולמזער היבטים בלתי מיטיבים

ומכשילים בהתנהלותו, שבאה לידי ביטוי גם במעורבות פלילית בגינה נדון בעבר. גם אם מתעלמים מעברו של המשיב, שאינו עבר מכביד, ובכך יש להסכים עם הסנגור, הקושי ליתן בו אמון הוא רב והחשש כי אם ישוחרר עלול הוא לסכן את שלום הציבור קיים.

אשר להערכת רמת הסיכון מצד המשיב, שירות המבחן התרשם מאדם המשקיע מאמצים וכוחות בהצגת תדמית חיובית בתפקודו בפעילותו כאיש ציבור. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי "רב הנסתר על הגלוי" וכי המשיב נוטה לטשטש ולמזער היבטים בלתי מיטביים ומכשילים בהתנהלותו, שבאה לידי ביטוי גם במעורבות פלילית, בגינה נידון בעבר. התנהגותו הבעייתית מתאפיינת בפריצת גבולות, אי למידה ושינוי התנהגותי, קושי לקחת אחריות על התנהגותו, עמדות נוקשות וגישה שאינה מאפשרת בחינה מעמיקה של דפוסי התנהלותו, ומכאן שגם לא מזהה קשיים ובעיות שמצריכות טיפול ושינוי. דפוסים אלה באים לידי ביטוי גם כיום בהתייחסותו למעשים המיוחסים לו כיום שהם ברקע למעצרו. ניכר כי הוא בעל יכולת טובה לביטוי ולשכנוע ובעל עמדת כוח והשפעה מול סביבתו, אלמנטים שעלול לעשות בהם שימוש באופן מניפולטיבי לקידום צרכיו ומטרותיו.

עוד התרשם שירות המבחן כי, לצד תפיסתו את עצמו כאדם הפועל מתוך מניעים שמטרתם להיטיב ולקדם את סביבתו, המשיב נוטה להגמיש גבולות ונורמות החוק בהתאם לצרכיו, תוך קושי בבחינת השלכות מעשיו והפנמת אפקט הרתעתי (עמ' 3 פסקה 2).

13. במסגרת השיקולים שקלתי גם את טענות ההגנה בדבר שיתוף פעולה של המשיב בחקירתו ואת ציון בעבר לצווי בית משפט, כמו גם את יתר נסיבותיו האישיות ויחסו אל מדינת ישראל וכן את התאמת העקרונית של הערבים לשמש כמפקחים. אולם, באיזון בין השיקולים השונים, ובמיוחד שעה שהעבירות המיוחסות למשיב יכולות להתבצע מכל מקום קיים חשש שמא המשיב עשוי להמשיך ולסכן את בטחון המדינה אם לא יימצא במעצר מאחורי סורג ובריח. הרושם שהתקבל הוא שלא ניתן לתת אמון במשיב, שלצד ניהול אורח חיים נורמטיבי שכלל התנדבות לשירות צבאי ושירות בתפקיד של גיוס צעירים מהחברה הבדואית לצבא והגברת המוטיבציה שלהם לשירות צבאי, לא בחל במגע עם סוכן חוץ והעברת מידע לאויב, כשסבר שהוא עתיד לקבל על כך תמורה הולמת.

המשיב ביצע את העבירות בדרך של התכתבויות עם סוכן חוץ. דרכי התקשורת הן רבות ומגוונות, קלות להסתרה ולא קשות לביצוע ופוטנציאל הנזק מהן עלול להיות רב. נוכח הסיכון ממעשיו של המשיב מאפייני אישיותו הנלמדים מן הראיות שלכאורה ומהתרשמות שירות המבחן ודפוסי התנהלותו, לא ניתן, לטעמי, בנסיבות העניין, להבטיח במקרה דנן את תכלית המעצר בחלופות, אף לא בדרך של מעצר באיזוק.

14. לאור כל האמור, מהטעמים שפורטו לעיל, אין אלא להורות, על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

15. להודיע לצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה